

รธน. มาตรา ๓๐ ประกอบมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง
ประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๒๑

ประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๒๑ บัญญัติให้รัฐบาล เจ้าพนักงานผู้กระทำงานของรัฐบาลโดยหน้าที่ หรือบุคคลผู้กระทำการในนามของรัฐบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น สภากาชาดไทย วัดวาอาราม และองค์การศาสนาใด ๆ ในราชอาณาจักรซึ่งเป็นนิติบุคคลไม่ต้องเสียอากร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บอากร จากประชาชนที่ได้รับบริการจากรัฐ ไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะเก็บอากรจากรัฐเอง บทบัญญัติดังกล่าวจึงชอบด้วย วัตถุประสงค์ของกฎหมายแล้ว แม้เป็นบทบัญญัติที่ให้ประโยชน์แก่ฝ่ายรัฐบาลแต่เพียงฝ่ายเดียวก็ตาม แต่มิได้เป็น การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลโดยทั่วไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ นอกจากนี้การบัญญัติ ยกเว้นให้นิติบุคคลที่เป็นกระทรวงในรัฐบาลไม่ต้องปิดอากรแสตมป์ในหนังสือมอบอำนาจ แตกต่างจากกรณี ที่นิติบุคคลที่มีใช้กระทรวงในรัฐบาลหรือกระทำในนามของรัฐบาลที่ต้องปิดอากรแสตมป์จึงจะสามารถรับฟัง เป็นพยานหลักฐานในคดีได้ แม้เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันก็ตาม แต่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติยกเว้นโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะ เพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ ประกอบมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

ย่อโดย นางสาวจิรนนท์ ตุ่นมาก
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นายปฐมพงษ์ คำเขียว
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๕

นางสาวณิชาภา ภูมินายก
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๒

นายมนตรี กนกวารี
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคดี รักษาการแทน
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ